

کتاب «خرمشهر کو جهان آرا» منتشر شد

«خرمشهر کو جهان آرا» پنجمین اثر از مجموعه کتاب‌های «پانوی ماه» و روایت زندگی محمد جهان آرا از سوی همسر اوست. کتاب «خرمشهر کو جهان آرا» مجموعه کتاب گفت‌وگو محور باصغری اکبرنژاد، همسر شهید محمد جهان آرا، فر مانده ارشد سپاه پاسداران است که از سوی انتشارات سورره مهر به چاپ رسید. این گفت‌وگو را مرتضی سرهنگی و هدایت‌الله بهبودی انجام داده‌اند. همسر شهید جهان آرا در این گفت‌وگو از خاطرات آشنایی تازدواجشان با این سردار نامدار صحبت کرده است و با اشاره به فعالیت‌های قبل از انقلاب خود، تجربه‌های زندان و آشنایی با جهان آرا، ابعاد شخصیتی، فعالیت‌ها و دلمشغولی‌های او را بیان می‌کند.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
 صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
 مدیرعامل و مدیرمسئول: محمدجواد اخوان
 سردبیر: غلامرضا صدیقیان
 آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
 تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
 سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
 روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۰۶-۸۸۴۵۶۳۳۴
 توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
 چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
 www.javanonline.ir

روزنامه جوان | شماره ۶۶۹۱ | چهارشنبه ۴ خرداد ۱۴۰۱ | ۲۳ شوال ۱۴۴۲ | اذان ظهر: ۱۳:۰۱ | غروب آفتاب: ۱۰:۰۱ | ۲۰:۰۱ مغرب: ۲۰:۳۱ | نیمه‌شب: ۰۱:۰۱ | اذان صبح فردا: ۰۵:۵۲ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۲

امام جعفر صادق علیه السلام، از پیامبر (صلی الله علیه و آله) روایت کرد که فرمود:
 هر کس به مؤمنی قرضی بدهد تا هنگام توانایی به او بازگرداند؛ گویی مال خود را صدقه داده و تا زمانی که قرض گیرنده آن مال را به او بازگرداند، فرشتگان بر او درود می‌فرستند.
ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، شیخ صدوق

در گفت‌وگو «جوان» با سازنده انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» مطرح شد

پویانمایی ایران یعنی چندین جزیره دور افتاده از هم

محمدصادق عابدینی

در آستانه برگزاری جشنواره پویانمایی ایران که قدیمی‌ترین جشنواره انیمیشن در ایران است، فرصتی دست داد تا وضعیت تولید پویانمایی را در ایران بررسی کنیم؛ صنعتی پولساز در جهان که ایرانی‌ها در تولید آن استعداد زیادی دارند، ولی از در آمد سرشار آن تقریباً بی‌بهره‌اند. اشکان رهگذر، انیماتور جوان کشورمان که با انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» شناخته شده و جوایز متعدد داخلی و خارجی را به دست آورده است، در گفت‌وگو با «جوان» درباره چرایی نبود صنعت تولید انیمیشن در ایران گفته است.
چرا ما انیمیشن‌ساز خوب داریم ولی صنعت تولید انیمیشن نداریم؟

پویانمایی ایران که در آستانه برگزاری جشنواره پویانمایی ایران است، فرصتی دست داد تا وضعیت تولید پویانمایی را در ایران بررسی کنیم؛ صنعتی پولساز در جهان که ایرانی‌ها در تولید آن استعداد زیادی دارند، ولی از در آمد سرشار آن تقریباً بی‌بهره‌اند. اشکان رهگذر، انیماتور جوان کشورمان که با انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» شناخته شده و جوایز متعدد داخلی و خارجی را به دست آورده است، در گفت‌وگو با «جوان» درباره چرایی نبود صنعت تولید انیمیشن در ایران گفته است.
چرا ما انیمیشن‌ساز خوب داریم ولی صنعت تولید انیمیشن نداریم؟

کار خود را می‌کنند، بچه‌های انیماتور هم شرکت‌های کوچک خصوصی دارند، هیچ کار گروهی و همگرایی وجود ندارد، جزایر از هم دور افتاده هستند.
استعدادهای زیادی در انیمیشن‌سازی داریم، چرا این استعدادها داخل ایران به کار گرفته نمی‌شود؟

متأسفانه در سال‌های اخیر موج مهاجرت نیروهای نخبه تولید انیمیشن را شاهد بوده‌ایم. هر کس توانسته حتی به اندازه سر سوزن رزومه جمع کند، برای مهاجرت اقدام کرده است. بسیاری از شرکت‌های تولید انیمیشن هم عملاً در کار رزومه‌سازی برای مهاجرت هستند.
نوع دیگری از فعالیت انیماتورهای ایرانی هم هست که شاید از نظر اقتصادی برای خودشان به صرفه باشد، ولی برای کشور آورده‌ای ندارد، یعنی یک ایرانی شرکتی خارجی را ثبت می‌کند و به واسطه آن پروژه می‌گیرد و با نیروی ارزان و با کیفیت داخلی کار را

کارها می‌شود. در ضمن فرهنگ کار گروهی حرفه‌ای را بین ما تقویت می‌کند.
تربیه و مصر و دشواری هستند که از نظر سرمایه‌گذاری در انیمیشن خوب عمل کرده‌اند و حتی مصری‌ها با شرکت‌های بزرگ انیمیشن جهان همکاری دارند، چرا ما به این حد نرسیده‌ایم؟

مشکل در همان مدیریت جزیره‌ای است. شما به سینما نگاه کنید، با همه انتقاداتی که به خانه سینما وجود دارد، این نهاد به عنوان یک مجمع صنفی محلی برای تجمع و همکاری صنف‌های مختلف سینمایی است و بسیاری از تعاملات سینما در آنجا شکل می‌گیرد، ما چیزی را در انیمیشن نداریم، از سوی دیگر هم در بازارهای مهم انیمیشن جهان حضور نداریم.
جشنواره پویانمایی تهران چرا به بازار مهمی برای انیمیشن تبدیل نشده؟
 به نظرم آقای کریمی صارمی، دبیر جشنواره و همکارانش با تمام وجود برای انیمیشن ایران کار می‌کنند، ولی ما نتوانسته‌ایم با بازارهای مهم ارتباط برقرار کنیم. همیشه یک مشت مفت‌خور به عنوان مشتری خارجی به این جشنواره می‌آیند و برای گردش به شیراز و اصفهان می‌روند، اما حضورشان در ایران به خروجی نمی‌رسد. ما باید ابتدا بازارهای فروش خارجی را پیدا کنیم.
اگر بخواهید به مدیران جشنواره پویانمایی تهران برای بهتر شدن جشنواره و کمک به آینده انیمیشن‌سازی در ایران پیشنهادی ارائه کنید، چه می‌گویید؟
 من خودم در جشنواره پویانمایی تهران مطرح شدم و آن جشنواره را خیلی دوست دارم. به نظرم بهترین کار این است که جشنواره بر تقویت بازار تمرکز کند و پای مشتریان واقعی را به ایران باز کند. جشنواره پویانمایی تهران نیازمند تبلیغات بین‌المللی است.

اهدای نشان ویژه فرهنگستان هنر به هادی حجازی‌فر

در سالروز فتح خرمشهر فرهنگستان هنر طی مراسمی لوح ویژه خود را با عنوان «فرّ فرهنگستان هنر» دارد که برای قدردانی از هنرمندانی است که آثار کم‌نظیر خلق می‌کنند. این نشان اولین بار به مجید مجیدی برای فیلم «خورشید» اهدا شد و امروز، برای قدردانی از فیلم «موقعیت مهدی» به آقای حجازی‌فر که اثری بسیار فاخر در حوزه دفاع مقدس خلق کردند، اهدا می‌شود.
 وی ادامه داد: این فیلم از جمله آثار است که بخش پژوهشی فرهنگستان هنر آن را از جنبه‌های مختلف روایتی، نشانه‌شناسی، تحلیل گفتمان و دیگر مباحث بررسی و نتیجه بررسی‌های خود را به صورت کتاب منتشر خواهد کرد. اما امشب به پاس قدردانی و برای یادآوری خاطرات هشت سال دفاع مقدس، از کارگردان و تهیه‌کننده این فیلم تجلیل می‌شود.

در سالروز فتح خرمشهر فرهنگستان هنر طی مراسمی لوح ویژه خود را با عنوان «فرّ فرهنگستان هنر» دارد که برای قدردانی از هنرمندانی است که آثار کم‌نظیر خلق می‌کنند. این نشان اولین بار به مجید مجیدی برای فیلم «خورشید» اهدا شد و امروز، برای قدردانی از فیلم «موقعیت مهدی» به آقای حجازی‌فر که اثری بسیار فاخر در حوزه دفاع مقدس خلق کردند، اهدا می‌شود.
 وی ادامه داد: این فیلم از جمله آثار است که بخش پژوهشی فرهنگستان هنر آن را از جنبه‌های مختلف روایتی، نشانه‌شناسی، تحلیل گفتمان و دیگر مباحث بررسی و نتیجه بررسی‌های خود را به صورت کتاب منتشر خواهد کرد. اما امشب به پاس قدردانی و برای یادآوری خاطرات هشت سال دفاع مقدس، از کارگردان و تهیه‌کننده این فیلم تجلیل می‌شود.

قائم‌مقام وزیر میراث فرهنگی در رونمایی از اطلس گردشگری انقلاب اسلامی و دفاع مقدس عنوان کرد

۳۷ موزه دفاع مقدس و استکبارستیزی تا ۱۴۰۴

سید مرتضی ذاکر

قائم‌مقام وزیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در مراسم رونمایی از «اطلس گردشگری انقلاب اسلامی و دفاع مقدس» که همزمان با سالروز آزادسازی خرمشهر برگزار شد، می‌گوید: تا اواخر ۱۴۰۴ در مجموع ۳۷ موزه در زمینه دفاع مقدس و استکبارستیزی خواهیم داشت.
 به گزارش «جوان»، علی اصغر جعفری، مدیرعامل موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، ضمن تقدیم محوری خود را در معرفی و ترویج فرهنگ ایثار و شهادت ایفا کنند. موزه‌ها میراث دفاع و هشت سال دفاع مقدس را ماندگار و به نسل‌های آینده منتقل خواهند کرد. تا اواخر ۱۴۰۴ در مجموع ۳۷ موزه در زمینه دفاع مقدس و استکبارستیزی خواهیم داشت. بخشی از این موزه‌ها افتتاح شده‌اند. همچنین در این میان یادمان‌های شهدا و گلزار شهدا نقش مهمی ایفا می‌کنند.
 در ادامه مراسم، علی ذاکر، قائم‌مقام وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با اشاره به اینکه امروز سوم خرداد و سالروز گرامیداشت آزادسازی خرمشهر و آخرین روز از هفته میراث فرهنگی است، گفت: میراث دفاع مقدس امتداد تمدن پر افتخار ایران است که وظیفه صیانت از آن را بر عهده داریم. فهرست این میراث از ثروت‌های مهم فرهنگی ایران‌زمین شناخته می‌شود. میراث ملموس، میراث ناملموس و منظر فرهنگی سه بعد میراثی دفاع مقدس هستند. ما تاکنون توانسته‌ایم فهرست بلندبالایی از این آثار را ثبت کنیم از جمله انگشتر حاج قاسم سلیمانی یا یادمان دهلاویه.
 وی ضمن تأکید بر اینکه این موزه‌ها یک سرمایه بزرگ بوده و صرفاً ویرترین اعتبارات جامعه نیستند، افزود: در این سال‌ها موزه‌های استانی دفاع مقدس به ترتیب افتتاح شدند و به بهره‌برداری رسیدند. ما میراث و آیین‌های گمنام را ثبت کرده‌ایم و به دلیل باورهای اعتقادی خردمان، تفحص بیکر شهدا را به یک آیین و مناسک تبدیل کرده‌ایم و همواره مردم از این شهدا استقبال کرده‌اند. در حالی که در کشورهای دیگر عموماً تفحص قربانیان و سربازان جنگ اینگونه نیست.

در بخشی از این مراسم از «اطلس گردشگری انقلاب اسلامی و دفاع مقدس»، «شماره ۱۵۷۸» که به موزه‌های دفاع مقدس اختصاص دارد و «لوح ثبت ملی و فرهنگی شهید گمنام» به عنوان میراث ناملموس معنوی رونمایی شد.

چند می‌گیری گریه تماشاگر را در بیاوری!

اگر شاهد احمدلو در قسمت اول راه درستی برای مضمون انسانی‌اش انتخاب کرد و فیلمش وارد ورطه ابتذال نشد، در «چند می‌گیری گریه کنی ۲» ردپای ابتذال مرسوم فیلم‌های شبه‌کمدی خودنمایی می‌کند

اششین علیار

نسخه اول فیلم «چند می‌گیری گریه کنی» به کارگردانی شاهد احمدلو در سال ۸۵ به نمایش درآمد. در برهه‌ای که سینمای بدنه با بساز و بفروشی اولویت خاصی داشت، این فیلم به دلیل مضمون و انتخاب بازیگرانی که داشت، توانست رضایت مخاطب را به دست بیاورد و همچنان در دسته‌بندی آثار کمدی سینمای ایران، فیلم قابل قبولی محسوب می‌شود. اما حال‌اگرچه توکل‌نیا (تهیه‌کننده چند می‌گیری ۱) بعد از ۱۵ سال تصمیم به ساختن قسمت دوم گرفته و در وهله اول انتخاب دوباره حمید لولایی و ابوالفضل پورعرب قطعاً تصمیم درست و هوشمندانه‌ای بوده است، اما به نظر می‌رسد کپی‌تاز توانایی لازم را برای ادامه قسمت قبلی ندارد. اگر شاهد احمدلو در ساخت قسمت اول راه درستی برای مضمون انسانی‌اش انتخاب کرد و فیلمش وارد ورطه ابتذال نشد، در «چند می‌گیری گریه کنی ۲» ردپای ابتذال مرسوم فیلم‌های شبه‌کمدی دیده می‌شود.

از همین حیث به نظر می‌رسد توکل‌نیا سعی داشته اثری با همان مضمون قسمت اول بسازد، اما روش و نگرش ساختاری نتوانسته قوام لازم را داشته باشد. بنابراین، درصد بیشتری از مضمون مدیون قسمت اول است، اما آنچه توکل‌نیا ساخته، پرداخت مناسبی ندارد و انگار با اثری وصله‌خورده طرف هستیم که به شدت درگیر جزئیاتی است که نه اهمیت سینمایی دارد و نه می‌تواند از مخاطب خنده بگیرد، یعنی اگر جای این دو قسمت را عوض کنیم، منطقی به نظر می‌رسد، چرا که در چند می‌گیری گریه کنی ۱ به مراتب با فیلم کامل‌تری مواجه بودیم، اما در قسمت کنونی همه چیز خام‌دستانه جلوه می‌رود. به طور مثال، دلیل انتخاب یک بازیکن فوتبال که

در بازیگری تا این حد بی استعداد است، مشخص نیست یا کارگردان می‌توانست موقعیت‌هایی به وجود بیاورد که بازی لولایی و پورعرب بیشتر به چشم بیاید، اما آن قدر همه چیز در سطح می‌گذرد که هیچ اتفاق خاصی در فیلم رخ نمی‌دهد و آن وصیت پدر و آن پارادوکس زندگی و مرگ، دیگر مانند قسمت قبل اهمیت ندارد.
 به همین منظور، فیلمنامه آن قدر سطحی نوشته شده که نمی‌شود آن را یک فیلم کمدی دانست. محسن تنابنده در قسمت قبلی به عنوان فیلمنامه‌نویس توانست در کنار کمدی و جنبه اخلاقی مضمون راه هم نمایان کند، اما در این فیلم انگار کارگردان با همان پیش‌فرض‌های قسمت یک نتوانسته حرف جدیدی را بزند. بنابراین، با اثری طرف هستیم که می‌توانست پرداخت مناسبی داشته باشد، اما آن قدر کارگردان حواسش به خرده اتفاقات بیپه‌وده بوده که یادش رفت این فیلم را باید با وجه کمدی اخلاق‌مدارانه پیوند بزند. در چنین شرایطی چند می‌گیری ۲ در حد همین شبه‌کمدی‌های رایج متوقف مانده است.
 فارغ از ایجاد یک هدف منسجم، همه چیز بر اساس موقعیت طنزگونه تلویزیونی شکل می‌گیرد و در میان این برهم‌ریختگی‌ها دیالوگ‌های چندپهلوجنسی هم به کمک آمده تا شاید مخاطب با شنیدن آنها بخندد اما به نظر می‌رسد آن قدر داستان کم‌جان و بی‌ریشه است که مخاطب نمی‌تواند با آن همراه شود. شاید دلیل مهمی که تماشاگر دوست دارد این فیلم را ببیند، حضور پورعرب باشد که کارگردان از او باز نماند. حضور پورعرب در این فیلم به دل نمی‌زند. دو دلیل مهم وجود دارد که انتخاب بازیگران اشتباه بوده است، به خصوص محیا دهقانی و اششیم آرفی و دلیل دوم نداشتن فیلمنامه است که انگار بیشتر دیالوگ‌ها بداهه‌گویی است یا بعد از فیلمبرداری صداگذاری شده، به خصوص دیالوگ‌های حامد آهنگی! در کارگردانی هم ضعف‌های زیادی دیده می‌شود که همین باعث شده فیلم روی پرده سینما لقی بزند. در کل چند می‌گیری گریه کنی ۱ نتوانسته موفقیت قسمت اولش را تکرار کند، به همین دلیل با اثری مواجیم که به سرعت از ذهن‌مان پاک می‌شود.

ستارم معظم رهبری

سرزمین افتخارات است

چهارم خرداد، روز مقاومت و پایداری - روز دزفول گرامی باد